

Overvejelse, da jeg tror, der er Grund til at imødekomme dette Andragende.

Gaar man saa videre og undersøger Arbejdsforholdene nedefter i Statsskovene, træffer man her paa Skovløbere og Hegnsmænd og saa endelig Skovarbejderne. Skovløberne og Hegnsmændene skulle jo nærmest udføre et Arbejde som Formænd i Skovene. De skulle lede Arbejdet og føre et Slags Tilsyn med Arbejdet i det hele taget, naturligvis under Skovfogdernes Overopsyn. Men da disse Hegnsmænd og Skovløbere foruden dette Tilsyn ere henviste til ligesom de Arbejdere, de skulle føre Tilsyn med, at tjene deres Dagløn gennem Akkordarbejde, vil man forstaa, at det ikke bliver stort bevendt med Tilsynet. Thi hvis de skulle ofre ret megen Tid for at føre Tilsyn med Arbejderne, ville de ikke, navnlig naar man ser hen til de smaa Priser, som betales for Akkordarbejde, faa Lejlighed til at tjene en blot nogenlunde anstændig Dagløn. Jeg tror derfor, at naar der skal være Tale om Forandringer, der betyde Fremskridt indenfor Statsskovvæsenet, vilde det være heldigt, om man i Lighed med, hvad der f. Eks. finder Sted ved Jernbane- og Telegrafvæsen osv., havde fast ansatte Formænd, som fik en fast Løn og derfor kunde lede Arbejdet og sørge for, at Arbejdet i Skovene blev udført paa en tilfredsstillende Maade.

Endelig er der Skovarbejderne, de Arbejdere, som tilkaldes, naar der er meget Arbejde i Skovene. For at kunne faa gode Arbejdere og for altid at have et rigeligt Antal Arbejdere, naar Arbejdet bliver paatrængende, vilde det sikkert være heldigt, om man ret betydeligt forhøjede de Akkordpriser, som betales for Skovarbejde.

Det var disse Henstillinger til den højtærede Landbrugsminister, jeg gerne her vilde fremsætte. Det er jo et Spørgsmaal, om det ikke vilde være rigtigt, at en Kommission fik hele dette Spørgsmaal til nærmere Undersøgelse. Der kunde jo maaske ogsaa i den Forbindelse være Tale om, hvorvidt det ikke vilde være heldigt, at hele Domænevæsenet kom ind under et særligt Direktorat i Lighed med, hvad der har fundet Sted ved Jernbane, Post og Telegraf, saaledes at hele denne Sag kom under mere sagkyndig Ledelse, der kunde føre Arbejdet den vedrørende ind i et mere heldigt Spor. Navnlig tror jeg, at det for Fremtidens Skyld vil være heldigt, idet der, som sagt, for de unge Skoves Vedkommende forsømmes overordent-

lig meget, og det bliver nærmest Fremtiden, der kommer til at lide for Nutidens Forsømmelighed.

Jeg vil derefter gerne henvende et Par Bemærkninger til den højtærede Trafikminister. Jeg er ikke saa lidt betænkelig ved at gøre det, fordi han i Forvejen har faaet saa mange Henvendelser, at det i alt Fald ikke for at faa disse Tal til at løbe i Vejret var nødvendigt, at ogsaa jeg henvendte mig til ham. Jeg skal heller ikke forsøge paa at lægge Ansvar for ituslaaede Ruder eller nedfaldne Gardinstænger i Jernbanekupéerne hverken paa ham eller paa den højere Jernbaneadministration; thi slige Smaating kan man dog ikke gøre hverken ham eller den ansvarlig for. Sligt vil selvfølgelig kunne ske, selv om der blev gennemført den mest forsvarlige og tidssvarende Administration. Men der er nogle Spørgsmaal, som det efter min Mening er paa sin Plads at fremdrage her, fordi de vise, at man ikke i den højere Jernbaneadministration er særlig besværet af Hensyntagen til Publikum og de berettigede Krav, dette kan fremsætte. Det er nærmest Krav fra min Valgkreds, jeg her vil omtale, men det er Krav, som der efter min Mening er Anledning for den højtærede Trafikminister til at tage under nærmere Overvejelse.

Jeg skal saaledes anke over, at den nye Jernbane fra Langaa til Silkeborg, der skulde være aabnet for Trafikken 1. Juli dette Aar, endnu ikke er aabnet. Hvornaar det vil ske, ved jeg ikke. Jeg ser nu i Bladene, at det skulde være meget nær forestaaende, men en saadan Meddelelse har jeg set adskillige Gange før, saa jeg stoler ikke paa, det sker stort før Lille-Juleaften. Det skulde naturligvis glæde mig, om denne min Antagelse skulde blive gjort til Skamme. Men alene det, at der nu er gaaet næsten 4 Maaneder udover det Tidspunkt, der kontraktmæssig er fastsat til Banens Aabning, er aldeles utilbørligt. Selvfølgelig kan der ved et saadant Anlæg let blive Tale om nogle Dages, jeg vil ogsaa sige nogle Ugers Overskriden af det kontraktmæssige Tidspunkt, men 4, maaske 5 Maaneders Overskriden er alt for meget. Og det er ikke nogen privat Sag alene mellem Jernbaneadministrationen og den paagældende Entreprenør. Der er mange Interesser knyttede til dette Spørgsmaal. Hvis Banen f. Eks. var aabnet 1. Juli, var der blevet stor Trafik paa den bl. a. af Turister til Silkeborg. Banen vilde have haft Nyhedens Interesse, hvad der som bekendt